

Los correspondientes de DOMINGUÍN en la guerra

Opisso

Copyright by Familia Opisso

El progrés tecnològic de la Revolució Industrial va dibuixar un nou model social: la societat de masses. Aquesta es començaria a definir a principis del nostre segle.

El consum, la moda, la publicitat i els canvis en les relacions laborals van portar, entre d'altres factors, uns nous models de comportament. Ciutats costaneres, com a Barcelona, veien omplir les seves platges de gent que anava canviant el seu concepte de descans dominical. Els camins es van tornar carreteres i una riuada de gent començava a moure's tot buscant sortida a una nova malaltia: l'estrès.

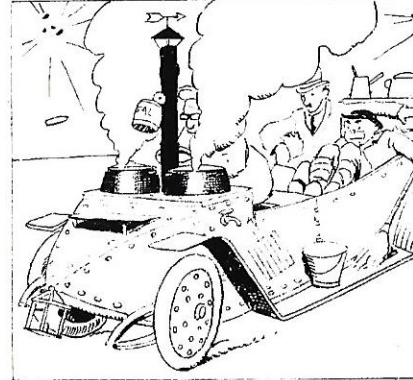
El dibuixant català Opisso va reflectir amb l'humor ingenu de l'època tots aquests canvis. Les publicacions diàries i setmanals van incorporar a les tradicionals il·lustracions de sàtira política les imatges costumistes d'una societat en què el nou donava una alegre benvinguda als vells esquemes.

Les tradicionals xafarderies de carrer van estendre's a un creixent interès pels esdeveniments mundials. La primera gran guerra va atreure l'atenció informativa, fins i tot dels països neutrals. El públic defensava un o altre bàndol en apassionades discussions. Naturalment, la premsa era el portanveu dels diferents posicionaments que s'expressaven segons la ideologia de la publicació.

Los correspondientes de Dominguín en la guerra van captar aquest interès creixent per l'actualitat internacional, i ho va fer des d'una perspectiva lúdica i lleugera. La paròdia va ser el vehicle per mostrar una realitat evident: els temps canviaven.

1 Una vez el Estado Mayor y sus ordenanzas hubieron examinado todos los papeles que en sus bolsillos llevaban nuestros correspondientes P. Lucas y P. Luez, les fue designado un sitio en la despensa de un auto puchero que iba a salir a las 12-35.

2 Pronto el cocinero-chauflour les advirtió que el enemigo les había divisado ya y empezaba a hacerles fuego, a lo lo cual replicó P. Lucas: «Será muy de agradecer la amable previsión de esos señores, pero pierden el tiempo y la leña, pues nuestros pucheros están hirviendo ya».

3 Un proyectil, que por las trazas había salido de algún cañón, y no debía haber mucho tiempo, se les acercó velozmente; y gracias a que el cocinero todavía tenía la sangre fría pues no la había echado aún al caldero, pudo virar el auto a tiempo.

4 Sin embargo, la bala penetró en una de las ollas, abriendo un tremendo boquete, por el cual empezaron a escaparse, en medio de amarillenta y humeante catarata de caldo, todos los componentes del cocido.

5 Mientras el facultativo ranchero, vista la gravedad del caso, corría a dar parte al capitán, a P. Luez ocurriósele un medio de atajar el suculento Niágara: abrazar como a un ser de la familia al despanzurcado puchero.

6—Conducido el auto por P. Lucas, llegaron los dos pucheros y ambos correspondientes al campamento de destino, donde se esperaba ya a los primeros con la mesa puesta... en las manos.

Amb aquests correspondents hi ha per llogar-hi cadires.